Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26088
Copyright: Admont, Benediktinerstift

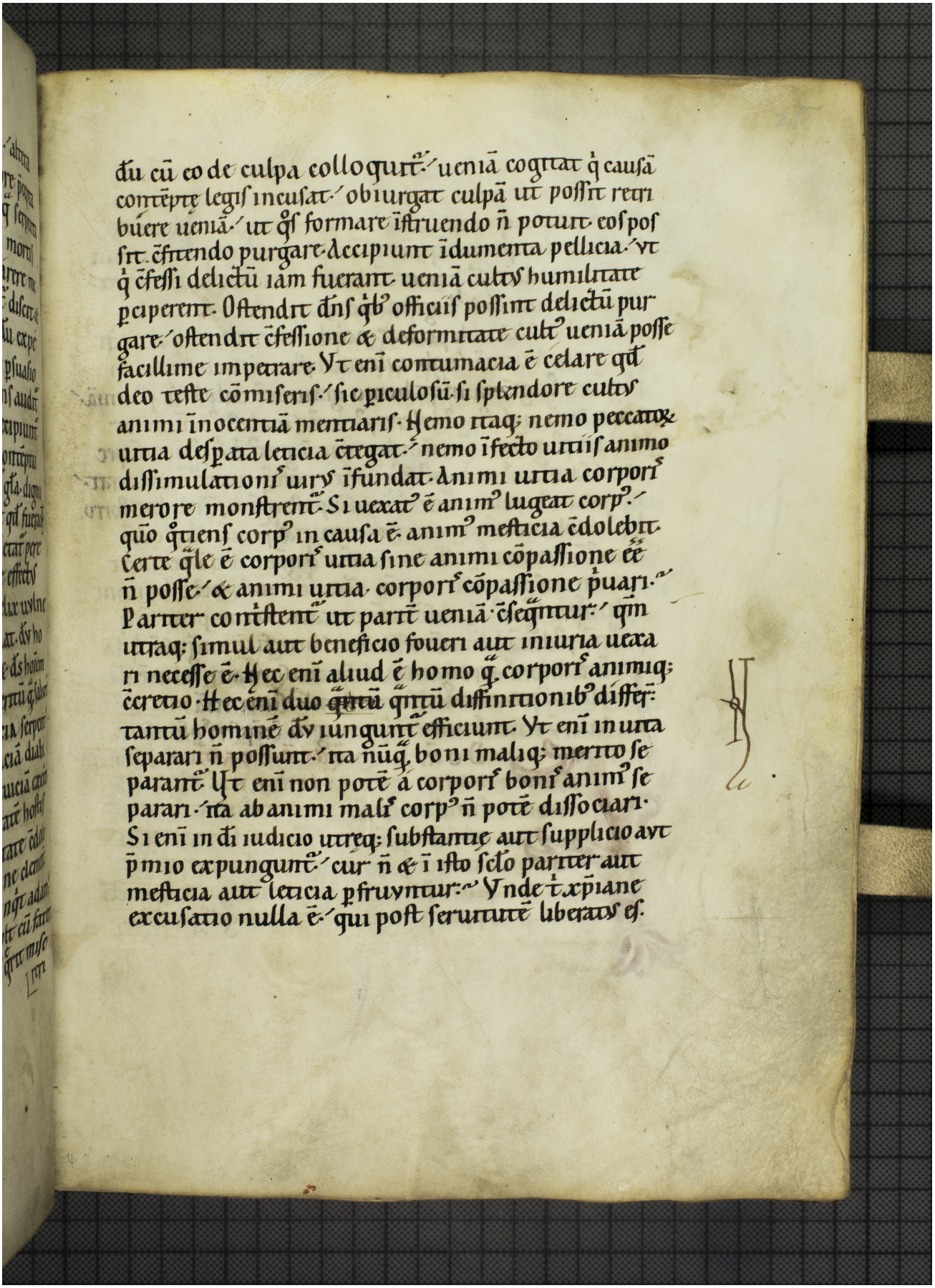

du cū eo de culpa colloquūt. uenīa cogitat q causā
contēptę legis incusat. obiurgat culpā ut possit reti
buere uenīa. ut qs formare istruendo ñ potuit eos pos
sit. cfitendo purgare. Accipiunt īdumenta pellicia. vt
q cfessi delictū iam fuerant uenīa cultus humilitate
percperent. Ostendit dns qb officiis possint delictū pur
gare. ostendit cfessione & deformitate cultū uenīa posse
facillime impetrare. Vt enī contumacia ē celare qd
deo teste cōmiseris. sic piculosū si splendore cultus
animi īnocentīa mentiaris. Hemo itaq; nemo peccatorę
uitia despata letīcia ctegat. nemo īfecto uitiis animo
dissimulationis uirus īfundat. Animi uitia corporis
merore monstrentur. Si uexat ē animū lugeat corpus.
quō qtiens corpus in causa ē. animū mestīcia cdolebit.
Certe qle ē corporis uitia sine animi cōpassione ee
ñ posse. & animi uitia corporis cōpassione puari.
Partter contistent ut partī uenīa cseqntur. qm
utraq; simul aut beneficio foueri aut iniuria uexa
ri necesse ē. Hec enī aliud ē homo q corporis animiq;
cretio. Hec enī duo ~~qntū~~ qntū disinctionib differ
tantū hominē dv iunguntur efficiunt. Vt enī in uita
separari ñ possunt. ita nūq bonī malīq; merito se
parantur. Vt enī non potē a corporis bonis animus se
parari. ita ab animi malis corpus ñ potē dissociari.
Si enī in di iudicio utreq; substantię aut supplicio aut
pmio expunguntur. cur ñ & ī isto sclo partter aut
mestīcia aut letīcia pfruuntur. Vnde t xpiane
excusatio nulla ē. qui post seruitutē liberatus es.